La flama (de Sant Joan)

Per SílviaP el dl., 29/06/2020 - 00:00

Any rere any, la festivitat de Sant Joan marca l'inici de l'estiu, fent d'aquest el dia més llarg de l'any. Tot i que la seva celebració es viu amb molt entusiasme, cada ciutat i poble porten diferent símbols darrere el teló, des de repics de campanes fins a cercaviles amb els gegants i nans, l'encesa de la flama del Canigó, els diables i els castells, seguicis religiosos…

Per altra banda, la primera idea que ens ve a la ment és la de les fogueres. Les flames es mantenen enceses gràcies a tots els ciutadans que contribueixen a posar-hi elements que es poden cremar. D'aquesta manera, la representació del foc es fa constància en una cadena de persones que s'uneixen per assolir un objectiu similar. Aquí, trobem un paral·lelisme amb la flama que s'encén, primerament, amb el ciri Pasqual i que es manté viva per dins al llarg dels anys.

Encara que les circumstàncies actuals no van permetre seguir les tradicions com els altres anys, l'esperança encara es veu molt més intensificada. Les persones actuen a l'uníson per combatre les dificultats i, en conseqüència, es crea un vincle més fort. Mentrestant, tot allò que arrosseguem de manera negativa es va cremant resultant en fragments esmicolats que s'esvaiexen amb el temps.

Finalment, aquesta "foguera" que mantenim viva ens aporta la llum necessària per viure. En altres paraules, Sant Joan és la festa de la llum eterna que deix una petjada a cada individu. La flama representa l'element festiu que no només aporta felicitat sinó que resta oberta per sempre dins de tots els nostres cors.